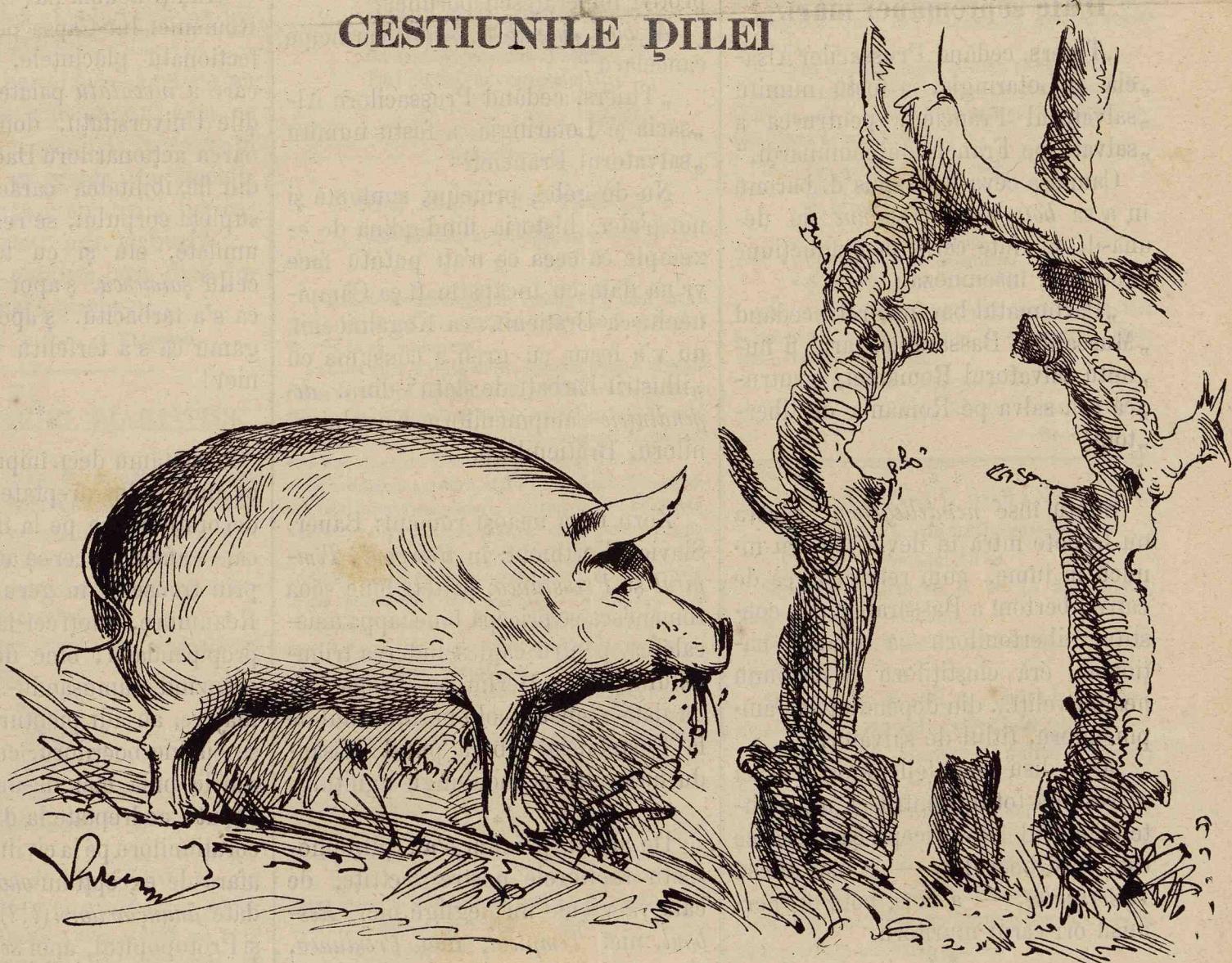

—Diarulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

CESTIUNILE DILEI

Unde'î popanu e popa! Ghiciți unde'î
măcelarul de frica căruia tremură pur-
celulă.

Câtă era de mare în vremea lui,
p'atunci nu se pomenea de Basarabia;
ci tocmai adă cândă nu mai este?

POLITICA EVROPEI.

In afară este o harababură
Cu diplomația farfara de gură
Ce la interese dă mereu târcol.
Rușii n'chein pacea plină de biruință
Dér le tae pofta sfântă conferință,
Se mai pue ghiara pe vr'un puț de giol!!!

Colo stă Englesul gata de bătaie
A Rusiei nazuri ca se le mai tăie;
Andrașy își ascute sabia cu foc.
Turciei bătută, devenită nulă,
Ia eșit sermana părul prin căciulă
Oaci găsi 'n Rusia ac pentru cojoc!!!

Tata Bismarck spune multe și mărunte
Dér ca șoricelal ce 'l născu un munte
Așteptării noastre păru, drept să spun:
Pecinginiile reale Rusia numită
Se cam incontréză, însă el invită
Să se facă tóte bune, fără tun.

Serbi nu visăză de cât Tarigradul,
Insă tocma-acuma când treeură vadul
Rusia 'i gonescă iér la zarzavat!!!
Grecii se'narmeză chiar și prin măsele,
Di și nöpte törnă tunuri și ghiulele,
Insă fug de luptă ca de spânzurat!!!

O halababură avem adăi în față,
Peste tot e neguri, peste tot e ciată
Și se plămădesce peste tot drăci.
O incăerare gata 'i să se-aprindă,
Oamenii ca cainii iér o să se-ntindă,
Până când s'oră rupe între ei fășii!!!

Decon.

D'ale săptămânei mari.

„Thiers, cedând Prussacilor Alsacia și Lotaringia, a fostu numită „salvatorul Franciei”, pentru că a „salvată pe Franția de comunardă.”

Cam aşa ceva ne-a spus d. baronu în a sa boerescă *Pressiune* de de-ună-dăi, cuvinte cari, pe traducțiune indiscretă, însemnéază:

„Parfumatul baronu, retrocedând „Muscalilor Bassarabia, aru fi numită salvatorul României, pentru că aru salva pe România de liber-toni!”

**

Suntă însă neîntellegători, cărora nu le pote intra în devlă, pentru niciu în lume, cum retrocedarea de către libertonii a Bassarabiei aru constitui libertonilor uă trădare națională, éra cinstiților și de bunu neamu veliți... din dependințele Câmpinenilor, titlul de salvator?

Amu disu „neîntellegători,” și aci se resumă totul, pentru că nu neîntellegătorul va pricepe că aceea ce este datu boerului, — și mai allesu Boeresculu, — a face, pote fi permisă ori căruia muritoru.

**

Oameni de rândă, intellegințe înguste, spirite sterile, cu scrupule de

năționalitate, de libertate și de probitate, cu gărgăună de patria în devlă, nu voru fi în stare a înțellege, nici chiar în seculul de materialismu în care trăim, că suntă și interesu de stomachu superioare interesselor de animă...

Anima? Ce derisiune! — Vorba cântecului:

Of, of, ânima,
Lass'o la purdănică!...

**

Lesne, pentru visionari, a face alianțe, offensive și defensive, cu crăiile și cu împărațiile, ca să scape de jugu pe Chrestinii și să umilească pe Osmanlii; ca se reînvieze la Nicopole, la Grivița, la Plevna, la Vidin, antica bărbătă națională dela Călugereni, Dumbrava-roșia și altele...

Pînă aci a fostu tréba libertomilor...

Acum vine rôndul nostru...

**

Acum, puternicul nostru aliatu, ca resplată pentru sacrificiile făcute d'a fi unu momentu aliatul nostru, ne cere să-i retrocedăm lui în 1878 aceea ce tratatul de Paris ne-a retrocedat noă la 1857...

Ce! nu vă place? Vănfiorați? Săraciți din nasu? Tresăriți din locu? Aveți sfruntarea, apostașilor, a vă împotrivi împărașcii poruncă?

A bon entendeur salut, principe cancelarū:

„Thiers, cedând Prussacilor Alsacia și Lotaringia, a fostu numită „salvatorul Franciei”!

Nu de géba, principe, suntem și noi p'aici, historia fiind plină de exemple că ceea ce n'ați pututu face vr'uă dată cu încăpăținați ca Câmpinenii, ca Brătienii, ca Kogălnicenii, nu v'a fostu cu greu a consuma cu „illustrii bărbăti de statu” din... dependințele Câmpinenilor, Kogălnice-nilor, Brătienilor.

**

Zoră déră neaoșii români: Bauer, Slavici, Vertmont, în *Res-boul*, *Témputul* și *Pressiunea*; batteți bine săoa românescă să pricepă bine iappa muscală, pentru că deschiderea tribunalului de la Berlin se aprobie, și, dă dată ajunsu acolo nesdrăvanul de la Postelniciă, sboră pușul, lăsându-ne multu și indelungu ligniți...

**

De aceea, precum s'a plirophorită răpitorele noastre lectrițe, de cătă-va vreme nu neglige nici *Res-boul*, nici *Témputul*, nici *Pressiunea*, să constate, în față împărașciloru mariri, că ómenii din actuala obla-duire n'a fostu vre uă dată sinceră

nici cu Austria, nici cu Ungaria, nici cu Russia, uă încăpăținare stupidă ținându-i strânsu legăți de visul ne-realabil alu unei Români dela la Tissa pînă la marea Negră, visu ce nu convine nici unuă din pré puternicii nostri vecini dela cari purcede puterea nôstră a conservatorovotatoro-bătătoriloru fi a Patriei.

**

Acestea dise, să trecemu acum la alte afaceri... casnice.

Aprobamă din animă articulul din *Pressiunea* de miercuri prin care d. baronu propune a se legifera uă distincțiune între Stéoa României accordată militarilor și între Stéoa României accordată civililor... flind că s'a pré tarbăcită cea din urmă...

Are dreptate baronul: s'a tarbăcită Stéoa României civilă, pentru că, pre când cea militară lucesce pe piepturile filor protipendadelor cari în resbellu aă statu cramponați prin stăburile domesci și... împărașci, cea civilă se părtă mai, mai exclusivă de către bodirlani deputați ai Divanului ad-hoc, de către unii ce au făcutu căte ceva pentru industria sau cultura naținală, de către alții cari au datu mâna de ajutoru Patriei în vremuri de cumpăna...

Audiți acumă na! Să se dea Stéoa României lui Capsa pentru că a perfecționată plăcintele, éra baronul, care a inventată palate din cérāmidile Universității, domenie din spinaarea acționarilor Daciei și baronate din flexibilitatea caracterulu și din supleță corpulu, să remăne cu buzele umflate, elu și cu tot neamul lui celu șoimescă, săpoi să nu dicemă că s'a tarbăcită, săpoi să nu strigăm că s'a terfelită Stéoa României!

**

Constatăm deci, împreună d. baron, că amu vădut dreptate la distribuirea decorațiunilor pe la militari, pentru că, — afară de cei ce aă fostu munciți prin tranșeu în geruri de 40 grade Réaumure, — toți cei-lalți, adecă fi de propipendada, bine dejunând, bine prânzind șiamusându-se prin staturi-majore, aă adăi piepturile pline, cum se cuvine boerilor, cum luaă nișanurile pînă mai de-ună-dăi; și amu vădută nedreptate la distribuirea decorațiunilor pe la civili, pentru că, — afară de excepționi onorabile, ca cele date finanțiarilor (!!!) Cicio-Pencio și Protopopitul, apoi serioșilor și intelligenților Tacu și Cireșoiul, în fine, unuia ca *probul* și *eruditul* Boktan Iassy-cassieru, — tóte celle-

lalte au fostu condamnate a împodobi piepturile bodirlanilor.

**
Sfîrșind aci, ne permittemu uă mică explicațione :

Vorbirămu mai sus de militari din tranșeuri și de cei *cramponați* pe la staburi, cum amu dice de mojici și de boeri sau boeriti...

Ce-i dreptu, are resonu baronul : fi acellora, căntați de *Pressiunea* pe tôte glasurile n'au lipsit, mare parte ca voluntari, a trece Dunarea, umplându, ca attașați, staburile domnesci și împărătesci...

Fără dóră că bine s'au luptat, pentru-ca, — afară de multu regretatul căpitanu Bogdan, care, și elu, de și fiu de boeru mare, de multu nu mai făcea parte din orta, — toți cei-l-alti s'au întorsu acasă la băbaca, întregi, cinstiți, sănătoși, fără să se fi clătit unu firu măcar din capelurele dumnealor...

Mulți morți amu avutu, răniți și mai mulți, déră... atâta pagubă : totu nisce bodirlanı...

Suntu invulnerabili, se vede, boerii la resboiu, ca Achille la Troada...

**
Eccă explicaționea ce amu avut s'ă dăm ; acum, să nu fie cu supărare, rugăm pe d. baronu (și chiar pe cinstita nôstră oblađuire) să ne dea și dumnealor una :

Cari suntu heroii ? — Acei ce aú murit, acei ce s'au rănit, acei ce aú muncit prin sănături : în focu, în apă, în arșiță, în geruri, în viscole, ori acei co pôrtă resplătirile heroismulu... repurtatu prin staburi?...

That is the question, aru dice jupână Shackspeare anglesul.

Piprușu.

FARAFASTICURI ZIARISTICE

Timpul, spre a ne da dovdă despre marea devlă a redactorelu seu, că scie bine românesce se servesc, cu expresii de totu soiul și de totă mână. Buniără intr'unu numéră cam caragioză, scrie: guvernul a fostu combătutu de tôte păturile sociale din România!!!

Gândurile bieților omeni... tot la pătuři seu plapomu cum am dice.

Gigantul diar *Vestea*, odată microscopic, care a inceput ier să apară, cuprinde următoarele ca-basicuri :

„Trăim în vîcûl de aur ! Vîcûl de aur e D-deul la care de acuma cată să ne inchinâm ! Stimă, respectu, onore, gloriă, nu sunt făcute pentru cugetatorul cu côte rupte, cu haina sdrențuită !“

Bre ! a dat peste răscôle biata lignelă. Barim tovarășul seu de meserie de la *Resboiu* e mai

iuschiuzar, nu dă așa lesne pe față durerea sufleșcă și causele care l'a impins la adorarea vițelui de aur, când stima, (pentru adevăr) onorea, (dacă mai are) gloria nu mai aduce nimic cîtelor rupte și hainelor sdrențuite ! La condeiu dăr : soitarii !...

Injurați stima, onorea și gloria, și lignela va părăsi stomacurile vostre !

Tot *Vestea* intr'un articol *fără fund*, dice ! unimea română a mers a felicita pe Generalul *Florescu*, care a condus (unde?) așa de bine și cu glorie, armata Română.

Unde a condus-o cu glorie ? la Costangalia, la Giurgiu, la Alexandria, la Ploesci, la 3 August în Bucuresci?!!!

La aceste mofturi plătite noi respundem cu dispreț, țingăluř redactor :

Te închină ca la miracolă
Celuř ce eri injurař
Si l'ală banului oraculă
Iti plecă fruntea de pungașu!..

Fără unu postu de prefectură
Ce în visuri nu'ți trecea :
Desmățătu, caricatură ;
Scoti insulte pe a ta gură
Pan' ciolanulă iti va da ..

Mař alalt'eră scoteai spume
Injurându cu focu pe toți ;
Si-ale ciocoilor nume
Le 'n jurař, dără adă nu poty !

Căci lignelă cea mai mare
Vař stomachulă ti-a coprinsu !
Ghetaři talpă nu mai are,
Viscolulă din busunare :
Oră ce simțimētu ti-a stinsu!..

Facă eroi ca din poveste
Mirm indoniř decăzută
Ca se scotă sermana *Vesta*
Facă gigantă din nisce sluță !..

Condé.

UNDE AJUNGÎ CU POESIA

Schită satirică pseudopoetilor.

I

— Lasă-te maică dragă de scrisu, nu'ți mai munci creerii, că nu veđi ce-a pățită mai toți omenei mari, și eu nu vrău ca să innubesci...

Cu assemenea cuvinte mama poetulu *Uluică Stichurescu*, dojenea pe nepricopitul său fiu care nu visa de cătă poesie, nu mânca de cătă versuri, nu bea de cătă stichuri, voindu se'l răpescă din pôlele muselor pe elu, celu mai râsgâiatu și resfătatu adoratoru alu loru.

La ascultarea acestoru sfaturi părintesci, *Uluică* cădea intr'o completă aiurare, căpătina sea se inferbintă, figura și se roșia ca sfecă și dicea : « O infamie, o neghiozie, o prostie, o nerăzie, o nebunie, o gugumănie, o exerecătiune, o desperăciune, o revoltăciune ! ! ! ... Cine cutieză să mă opreasă de la calea poesiei ? ! ... Cine cutieză să mă ia darulă pe care mi l'a datu D-deu ? ... Cine cutieză să mă sece fântăna, din care beauă versuri ? ! ... »

Fie care din voi, cititor, audindu assemenea cuvinte, eșite dintr'unu capu de poetu, veți intreba : Cine este elu ?

Ca se corespondem la acăstă schintă a curiosității, înainte dă vă face narătunea, se vă dăm unu seurtă desemnătopografică despre dubla sea mutră fisică și morală.

Portretul fizicu :

Slabu ca unu țiru, ochi camu vîrtești în fundul său căpătanei și cu unu cercu de vinetești prin pregiură, urechile cam lungi, gura cam largulă împrejmuită cu firicele microscopic de mustăță și cu țăcălie rasă ; degitile de la mâni camu lungi, culorea feței ca a dovlăcului necoptu și culorea părului ciocloță.

Portretul moralu :

A învățat patru clase primare și una gymnasială și atrasu de amorea muzeelor s'a lăsatu de scolă. Se crede mai multu de cătă este. Nu găsește bunu de cătă ce face

elu, critica producțiele tutulor. Presumptionsu, camu intr'o ureche, cerșetorū ca unu fecioru de popă.

Aspiră la nemurire. Producțele săle sunt sterpe și aride, nesărate, prosaice și nedigestibile. *Beaucoup des mots pour rien*.

Ei, vă mulțumiți cititoru, sunteți indestulatate cititoru de acăstă dublă fotografie a tunțurilui poetu ?

Acumă se intrămu în materie.

II

Cerul era căpătisită cu unu mare vălătucă de nori. Era o séră cețosă pe la finitul iernii.

O mare omenescă, dupe expresia unu june poetu, șerpuia pe stradele cele retrase și singuratic. Ici colea căte-un felinaru fumegându. Ici colea căte-unu coș din care :

« .... fumul negru se 'nălță către ceruri
« Ca tămăia din altare, — frâmentânduse mereu
« Ca unu sérpe 'n giurul său. »

totu dupe expresia poetulu de mai susu.

Uluică eșise se ia aeru. Se culgă subiecte ca să le ascernă 'n versuri.

Elu se uită spre ceru și vădendu'l acoperită de nori, începu să și înstrune dibla :

« Veđi pe cerul plină de nori,
« Cum lucescă miș de stelute ?

Se uită spre pământ și vădendu'l multime de cuconițe, începu se și acorde drângul :

« Veđi pe stradele pustii
« Cum se plimbă miș drăguțe.

Se uită în văduhă și vădendu'l acoperită de căță, începu să și îndrepte cobza :

Veđi în falniculă văduhă
Limpedimea eterină.

Devla poetulu dără, nu mai puțină d'o secundă percurseșe cu imaginația totu universul : cerul pământul, și văduhul. Nu ramânea de cătă o cugetare mai frâmantată se dospescă și să scotă o poemă intitulată *Universul*.

La aceste se gândeau *Uluică* căndu mergea ha-hui, fără cunoștiță unde merge și se lovea de toti pereti, de tôte respântiale și de toti trecoitori.

— Bună vremea *Uluică*, și strigă la ureche unu prieteniu de care se lovise cu-o impetuositate ue mai pomenită.

Uluică trezită o lécă dă din capă ca semnă de salută și o poraescă înainte. D'abia gândurile i se întoresceră la meditațione, căndu unu nou shieretă aude la urechia cea lătă.

— Bună vremea *Uluică*, ce cauți pe aici ?

Uluică tresări, apoi dete drumul sărmătorilor stichurilor, pe care le citise în *Ghimpele* și p'ălu cărora autorul l'avea de predilecție :

« Cine suntu ? ce cauți ore ?
« Intr'o viață 'n tristătore
« De ce sărta m'a creatu ? ...
.....
« Sunt atomul invisible,
« Unu nimicu mai nesimțibilu,
« Si ce cauți e misteru ! (sic)

Dicându aceste versuri, își repeđi pasul să înainte fără să mai dică o bocă și lăsându pe bietul sărieni în lemnită în locu și esclamându :

Iată unde ajungă cu poesia ! ..

(va urma din ce în ce mai tragicu)

Decon.

ATENEUL ROMÂN

Programul conferințelor publice

pe anul 1878

Sâmbătă 4 Martiu, d. St. C. Michailescu, Despre răsboiu și industrie.

Sâmbătă 11 Martiu, d. Zepenfeld : Catedrala de la Argeșu.

Sâmbătă 18 Martiu, d. Dimitre Ioan Ghica : Consideraționi generale asupra instrucției.

Sâmbătă 25 Martie, d. Antoniu Roques, L'art de la lecture.

Sâmbătă 1 Apriliu, d. C. Stănescu : Artele plastice în România în ce din urmă douădecă ani.

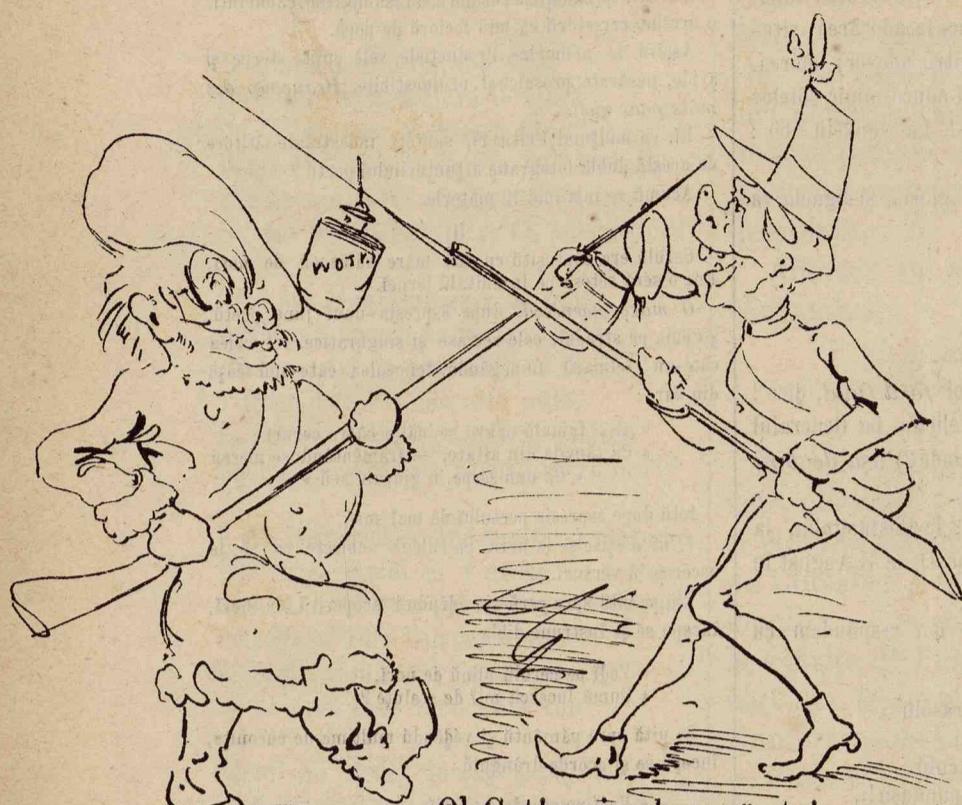
Joi 6 Aprilie, d. Laurian : Despre învățămînt

Sâmbătă 8 Aprilie, d. C. Esarcu : Va analiza și comentă mai multe din documentele sale inedite descoperite în archivele Italiiei.

Duminică 9 Apriliu, d. C. Esarcu : Continuarea aceluiași subiectu.

Bioul Ateneului

I

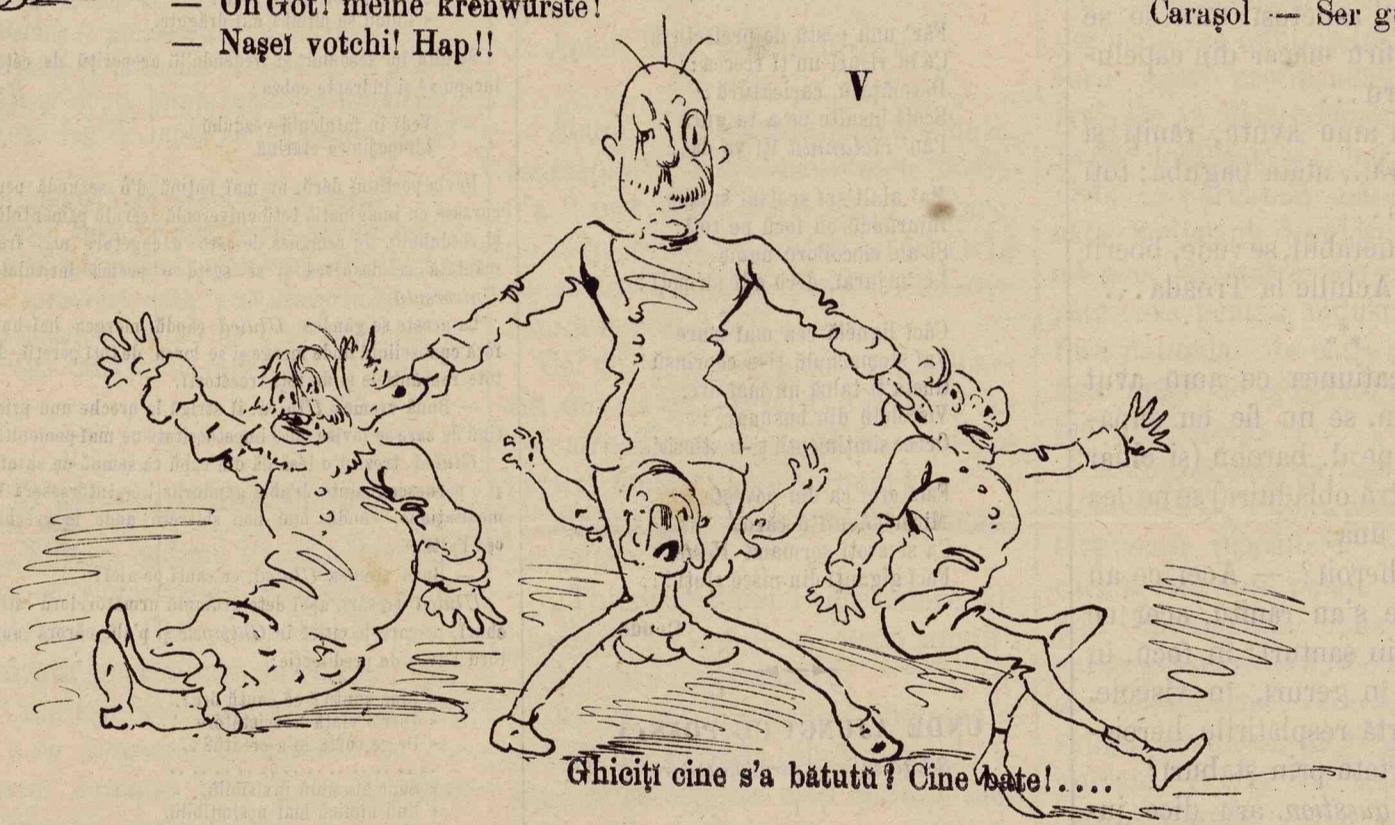
— Oh Got! meine krenwürste!
— Nasel votchi! Hap!!

III

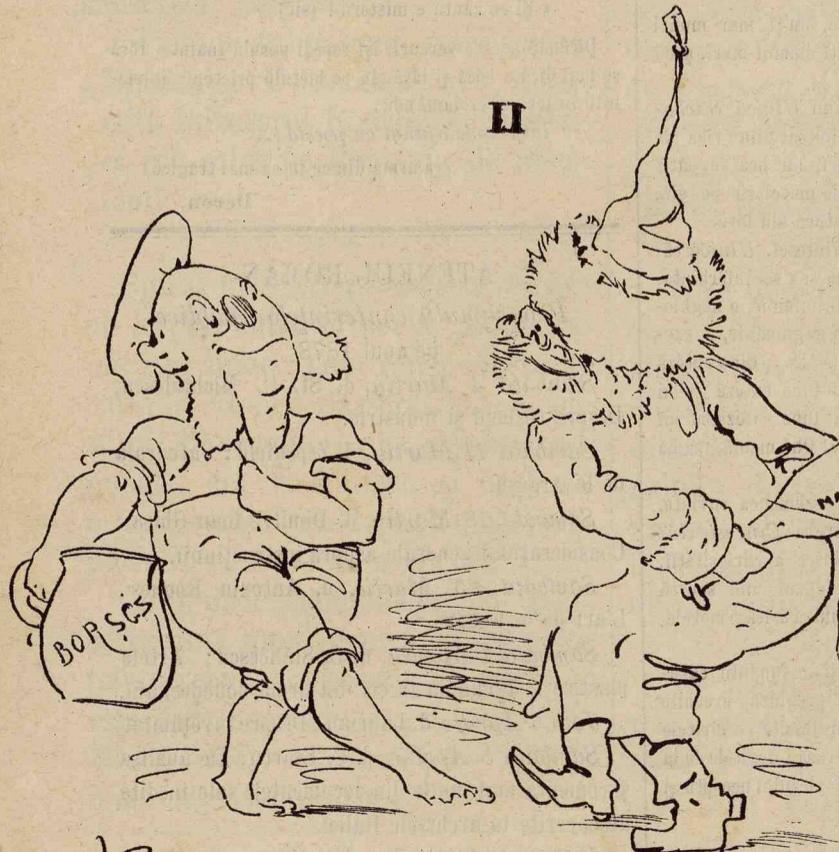
Carasol — Ser gut.

V

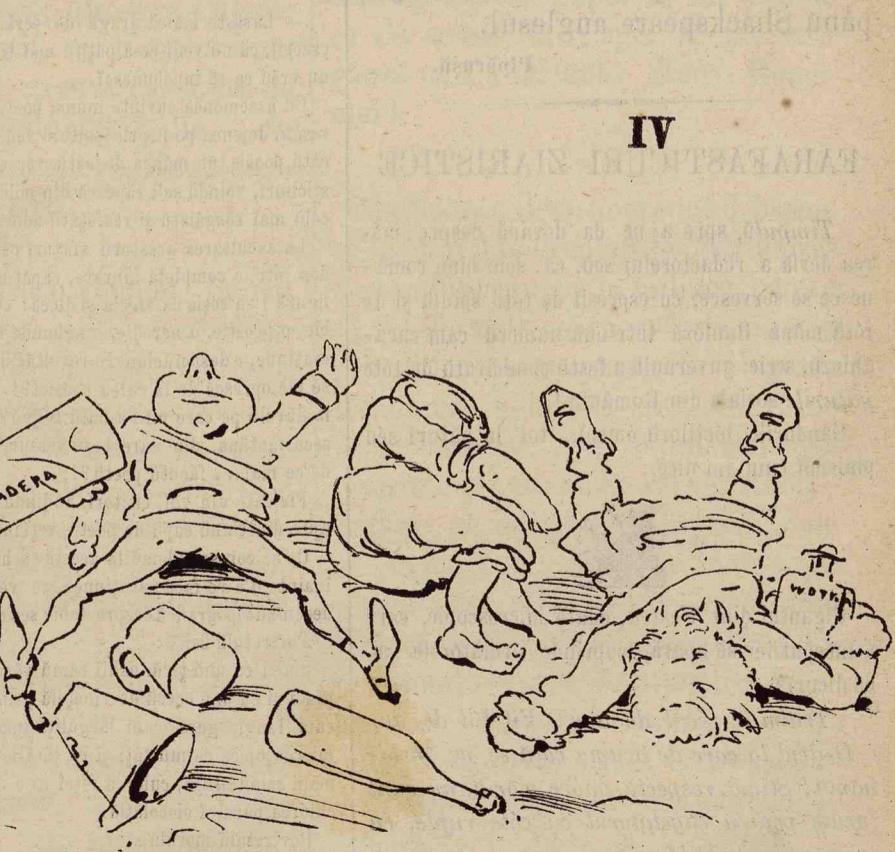
Ghiciți cine s'a batută? Cine bate!....

II

Oh, eis got!
Carasol dava.

IV

Hila la.....

Kunze